

[Transcript] Studio N / Turecko v pasti autoritáře. Proč zvítězil Erdogan?

Je pondělí 29. května, posloucháte studio N, tady je Filip Tytlbach.

Dnes o tom proč v Turecku zvítězil Erdogan?

Tureck's incumbent president Erdogan
has been declared winner of Turkey's run-off election.

Erdogán controlled the press. He packed his Supreme Election Committee with his appointees.
He's imprisoned opposition members.

V těsném hlasování druhého kola vyhrála vstávající prezident Erdogan,

U moci přes 20 let. Co má teď autoritářský vůdce v plánu? A jaký vliv to bude mít na tureckou společnost i mezinárodní politiku?

O tom teď budu mluvit s reportáarkou Deníku En, která přímo na místě sledovala první kolovolby Dominiko Vítej, ahoj.

Ahoj, Filipa, dobrý den.

Výstředný výstředný výstředný výstředný výstředný výstředný výstředný výstředný výstředný
výstředný výstředný výstředný výstředný výstředný výstředný výstředný výstředný výstředný
výstředný výstředný výstředný výstředný výstředný výstředný výstředný výstředný výstředný
výstředný výstředný výstředný výstředný výstředn

Je to překvapivé vítěství, že vyhrál Erdogan?

Já myslím, že potom, jak dopadlo to první kolo, tak toho znovu zvolení už tak překvapivé nebylo, nebo hodně lidí ho očekávalo.

Je když z istotou se v Turecku nedá předpovídat vůbec nic, já třeba, když jsem si chystala text, který jsme vydávali včera večer,

tak jsem si pro istotu připravila ještě pořád obědvě varianty, protože opravdu ono to bylo tak těsné, že se čísla těch agentůr, které průběžně zveřejňovali výstotky.

Byly se tak blízkej jedna agentora v jeden moment říkala, že vede Erdogan, druhá říkala, že vede Kloždarolu,

takže to bylo opravdu napínavé, takže jsem nevilučovala já třeba osobně nic, ale předpokládalo se, nebo byly doměňky, že to míří spíš k vítěství Erdogana.

Už jsme v Turkě, který je těžký Erdogan, který je výstotku,

který je výstotku, který je výstotku, který je výstotku, který je výstotku,

který je výstotku, který je výstotku, který je výstotku.

A když je to vítěství tak těsné, tak znamená to, že Erdogan nemá tak pevnou pozici, jako měl v minulosti?

Na to asi existují různé výklady, ale já to tak rozhodně čtu,

protože když se podíváme na výsledky volby v roce 2014,

kdy se poprvé prezident volel napřímo v Turcku,

tak Erdogan zvítězil z nějakými 51,8% a vyhrál hnes v prvním kole.

V roce 2018 to dopadlo podobně, taky vyhrál v prvním kole,

měl nece 53% hlasů, a ten jeho rival zaostával z nějakými 30%.

Takže dnes, když se koukáme na tu prezidentskou volbu,

tak za prvé vidíme, že poprvé někdo dostal Erdogan do druhého kole,

což si myslím, že je samou sople docela silný projev,

nějakého jako nesouhlasu s tou jeho vládou.

A zároveň ten opoziční kandidát dokázal spojit docela silně Turickou opozici,

což je taky nějaký historický moment pro Turickou politiku.

[Transcript] Studio N / Turecko v pasti autoritáře. Proč zvítězil Erdogan?

Na druhou stranu, ale musíme se připustit to, že existuje taky dost jako skeptické hlasu, které říkají ženo, ale když nejete, tak kdy. Protože ta země je na tom opravdu docela ekonomický špatně a vypořádá vás z dopady ničevého zemětřesení unorového, které se vyžádelou přes 50 tisíc obětí. Takže možná ten moment, kdy mohla přítaz měna nastal, ale prostě těch hlasů nebylo dost proto, aby se to stalo skutečností. Ale pro Erdogana je to určitě pozice, ve které musí přemýšlet nad tím, jak dál pokračovat, protože nikdy takhle ohrožený v te politické areně, ve které on se pohybuje umoci už přes 20 let. Nikdy takhle ohrožený nebyl, nikdy nemusel do druhého kola. Takže za mě to opravdu znamená, že povede teď velmi polarizovanou zemi, která se svým způsobem rozdělila vej půl a každá půlka jedna větší, teda o něco si vybírala docela jinou tu vizi pro turecko do budoucna. A kdy se bavíme o tom nevyužitém momentu, tak co bylo tím hlavním důvodem, že ho jeho vizivatelku Žduralu vlastně nedokázal nakonec porazit? Já si to sama pro sebe interpretuju na základě těch různých rozhovorů, které jsem vedlá, jak v turecku, tak se eksperty třeba tady v Česku a je tam několik aspektů. Jeden z nich je samozřejmě samotný výběr toho proti kandidata. Ten opoziční blok, složený ze šesti strán, se dlouho nemohl sám schodnout na tom, kdo za ně půjde do prezidentského klání. Kehlždorový bylo dlouho vyčítáno, že není tak charyzmatický lídro, je jemu 74, je to bývalý státní úřeník oproti Erdoganový opravdu, působil až jako jaký si protipol na místo těch velkých guest a propagačních videí vlastně natáčil spoty ve svojí kuchyni, byl takový vřelejší v tom projevu podle mě, nebyl tak agresivní v tom, co říkal. A jak už jsem říkala, taky dokázal spojit

hodně stran, takže tomu zase přičítám k dobru
i když ho někdo kritizuje,
tak si na druhou stranu říkám,
že jestli v tom turecku by existoval kandidát,
který by na jednu stranu dokázal
získat podporu nacionalistické strany
a na druhou stranu získat
podporu prokurské HDP,
což je taky nějaké historické neformální
spojení s cílem porazit Erdogana,
které jsme v turecku viděli vlastně po prvé.
Taky jsem ho říká turecký Gandhi
a bývá označovánca dobrého mediátora,
takže možná svým způsobem
ten úspěch té opozyce,
nebo v uvozovkách úspěch, každý to může
vidět jinak, vlastně Lize přičíte
taky téhle jeho povaze,
ale je to taky jedna z těch největších výtek,
která se v účinně muskloňovala.
No a proč nedokázal porazit Erdogana,
to asi taky souvisí z otázkou toho
zde vůbec šlo, aby někdo
v Erdogana v dnešním turecku porazili,
jestli ty podmínky těch vole byly nastavený tak,
aby mohli proběhnout volby férovi,
aby někdo měl férovou šancinatou
nahraďit Erdogana
v prezidentském paláce.
Sdíli dárдем věřícán var
kendinícícín, evlatícícín,
emektylícícín,
analárcícín, bábalícícín,
čivči, eslav kardéštícín,
demokresim jucadéle süstr Durmej...
S tím, možná souvisí je poznámka,
kterou řekl Sam Kulšdural,
když ty volby označil,
když budou citovat za nejvíc nezpravidlivé zaléta.
Tak když to teď naznačuješ, tak znamená to, že opravdu faktycky spravedlivé nebyly.
Nejsou to jenom slova poroženého člověka, který prostě nedokázal zvítězit nad Erdoganem,
ale zkrátka ty podmínky nejsou nastavené tak, aby kdokoliv Erdogana dokázal nakonec porazit?
Myslím si, že nejsou ty podmínky fairové.
Není to tak, že by obyvatelé turecka nepřišli k volbám a neměli na těch lístcích dvě možnosti, to

[Transcript] Studio N / Turecko v pasti autoritáře. Proč zvítězil Erdogan?

vůbec ne.

Ani se neobjevili nějaké jako větší nesrovnalosti, co se týče hlasování.

Ale potom jsou tam různé aspekty, které ukazují na to, že to fairové.

Není ten první a pro mě nejvýraznější, když jsem v turecku byla, tak je vlastně ovládání médií.

Erdogana jeho vláda podle reportera bezranic ovláda na 90% médií v zemi, což dává strašně malý prostor opozici.

A podle mnoho expertů i mezinárodní pozorovatelské mise OBSE to dalo hlavně obrovitánskou výhodu AKP a současnému prezidentovi.

Opakuje se tak vlastně scénář z roku 2018, kdy OBSE konstatovala to same.

Takže ty základní principy pro konání demokratických voleb země úplně nespĺňuje.

A já to připisuju a ostatní zahraniční pozorovatele analytici politologové, to připisují právě tomuhle.

Další věc je, že Erdogan roky pracuje na nějakém umlčování svých kritiků.

V turecku se řeší, že se zavírají novináři, že se zavírají aktivisté, že se zavírají členové opozičních politických stran.

Takže i tohle určitě přispívá k nějaké nespravedlnosti nebo neférovosti toho, jak volby probíhají.

A nepomáhá tomu určitě i nějaká atmosféra autocenzury, což prostě taky negativně, si myslím, ovlivňuje to, jak kampaň probíhá.

A pak ještě taková absurdita jedna například, co mě překvapilo, bylo, že turecký prezident všel volit v Istanbulu.

Tak byžoste volební místnosti a začel rozdávat lidem dvě stě tureckých lid, za to, že tam jsou.

Jako z mého pohledu, z toho českého pohledu na to, co my jsme zvyklí, tak já už ani tohle vlastně neumím vnímat jako úplně spravedlivý férový vrub voleb.

Takže nejde o to, že by tam nebyla volba mezi kandidáty, mezi politickými stranami, ale to prostředí neustálých útoků na opozici.

Te silné mediální převahy, to je na prostě zřetelný a proto bych to hodnotila takhle.

Tak onter model je úplně jasný a platí všude po světě, kde vládné autoritář tak tam se moc nedarí opozici, vidíme to v Rusku, vidíme to v Bělorusku, vidíme to v Číně.

Vidíme to teď i v turecku, čekají teď tamní opozici jako horké časy?

Určitě ano, vychází to taky z principu prezidentského systému, který v turecku několik let už je, protože sice parlamentami vyhrál ho Erdogan,

získali nevyskřesl 14. května, kde se konalo prvníkol prezidentské volby a zároveň parlamentní volby.

Ale vlastně ta role toho parlamentu je docela umenčená v tom prezidentském systému.

Takže pro tureckou opozici je to teď, myslím si, velká rána.

V několika veřejných prohlášeních zaznilo, že si z toho poučí, vyzývají ty své voliče, aby to nevzdávali, že budou s nimi dokud se nevrátí do Země, demokracie, že budou dal bojovat a pelují nějak, myslím si, že především na mladé lidi menšiny na ženy.

A zaznamenal jsem také určité výzvy k tomu, aby líder opozice k Lyždárolu odstoupil.

Nejch jsem si ale úplně jistá, že to je momentálně na pořadu dne, ale můžem si mít takového minimálně neviděla.

Jeden komentátor žertoval, že v turecku se z politiky odchází nikoli v poprohraných volbách, ale to je pro většiny, když na někoho vyplavé sex tape, což se několikrát v turecku taky stalo.

Ale každopádně ta opozice bude teď extrémně oslabená,

i když odhlídne od toho, že v parlamentu nemá příliš velkou moc,

[Transcript] Studio N / Turecko v pasti autoritáře. Proč zvítězil Erdogan?

tak dá se předpokládat, že prezident Erdogan bude dál pracovat na tom, aby jí co nejméně umenčil, aby její kritický hlas utlomil.

A ty výpady proti opozici, které jsme věděli i byhem té předvolební kampaně budou z největší pravdi porodností pokračovat.

A kdy se podíváme na možnosti nebo realně i na to, co Erdogan dřívě dělal, dělá tak, jaké konkrétní kroky od něj teď můžeme čekat.

Daznačuje nám něco o tom, jeho prezident třeba ten první projev, který Erdogan po výhře pronesl?

Myslím se, že to ukazuje na to, že je odhodlaný pokračovat v tom, co nastolil už během té kampaně.

Ona v ní často právě kritisoval opozici, sklonoval v ní bojstrorizmem a tématizoval příklon nebo zastávání se práv LGBTQI plus lidí.

Tohle všechno vlastně nějakým způsobem zopakoval, také v tom prvním projevu.

Ono je zajímavý se kouknout na oficiální stránky jeho kanceláře, kde ten projev je přepsaný do Angličtiny a tam člověk vidí, jak každý z 85 milionů lidí v turecku dnes vyhráli.

Z ní to hrozně smířlivě, ale realita toho prvního proslovu

nebo toho projevu k lidem v Istanbulu byla docela jiná,

byla utočná a byla podobně utočná jako to, co jsme viděli během té kampaně.

Každopádně on taky stojí docela před ztěžkou situací ve smyslu,

že nevíme samozřejmě čím začne, ale čeká ho taky mnoho výzev,

protože on si se obhájil ten třetí manda, třetí funcní období,

ale ta země je extrémně rozdělená a potíká se z strašně vysokou inflací a ty věho populistické kroky, které se rozdělat před volbami,

aby se zalibl voličům, ať už třeba zvýšení minimální mzdy

nebo zvýšení platů státních zaměstanců a podobně.

To všechno tu situaci ještě zhoršuje.

Takže on se budou muset potykat i s tím hlé a je možné,

že předtvdí to svoji rhetoricu, které jsme slyšeli už právě během té kampaně, která může mýřet právě na menšiny, ženy, opozyci lidí jiného viznání.

On ta tvoje slova mimochodem potvrzuje i turkolog a první velvyslanec Česká v turecku Tomáš Laně, který řekl v Českém rozlase tohle.

Erdogan bude dál tlačit na svoji proti teroristickou notu.

To znamená, že bude nadále spojovat opozyci s kurckým terorizmem

a bude vytahovat i jiné podpásovky, jako třeba istambulskou umluvu

nebo LGBTQ lidi a podobně.

Tak já bych tady řekl, že tohle asi symptomatické, tohle jsou skrátka témata, která už tradyčně otevírají autoritáři po celém světě.

Ale mě by zajímala ji návěc.

Zvítězel by, kdyby nestrašil, kdyby tu společnost nepolaryzoval, jak říkáš?

Já se nejsem úplně jistá, když odmažujeme ten aspekt strašení Erdogana,

jak by to dopadlo, protože on nejstrašili obě dvě ty strany

a je důležitý si to připomínat, že to není to úplně černo-bílí,

prostě tak, aby se to jednoduše popisovalo

a vlastně strachem se pracovalo v obou těch kampaních.
Erdogan strašil tím, že opozyce se spověze s terorizmem,
strašil právě tím propagováním práv sexuálních menšin,
například nějakým rozdělením turická.
Ale zasekili řadolu opozyce nějakým způsobem strašili
nebo brnkali na tu nacionalistickou notu ve smyslu,
že slibovali, že dojde k repatriaci milionů srských uprchlíku,
kteří v turecku žijí.
Vlastně trošku byli radikálnější,
potom neuspěšném prvním kolesna,
že se získat ty voliče z toho dle,
dejme tomu nacionalistického tábora.
Takže strah tam byl na oboudvou stranách,
jedna strana se bála toho,
že se rozpadne všechno, co znají.
My byli jsme s fotografem Gabem Kuhtou
na istambulském mítingu Erdogana,
tak si pamatuju, že tam hrál takovou videomontáž
na velkých obrazovkách,
kde spojoval opozyci se stranou kurckých pracujících,
kteřá je v turecku nebo třeba i v USA,
považovaná za terrorickou organizaci,
a tam bylo úplně vědět,
jak na to ty voliči slyší,
jak se bují, jak jim tečou slzys
toho, co by se té jejich zeme,
kterou mají rádi mohlo stát.
Na druhé straně si měl zase voliče opozyce,
kteří opravdu tu volbu
považovali za otázku života.
Oni to opravdu brali jako moment,
kdy se může rozhodnout,
jestli v turecku dál budoužit nebo ne,
jestli v turecku bude demokracie nebo ne,
i další svobodné volby
vůbec ještě zaží.
Takže ty obavy, ty strachy
fungovali na obou dvou stranách
v každém případě jinak,
ale samozřejmě tím nechci srovnávat
agresive tu té kampaně ze strany
současného prezidenta Erdogana,
protože tam to bylo opravdu
jako často založené na na ložích,

dezinterpretacích,
právě montážích,
u kterých bylo zřejmé,
že jsou jako falešné a podobně,
když můj působil se myslím na obou dvou stranách.
Teď mi vysedl ještě jednu věc,
možná právní kličku, nebo
moc nevím, jak to mám rozumět,
ale Erdogan vyhrál ty prezidentské volby
v letech 2014 a 2018.
To znamená, že už se dvakrát
stal tureckým prezidentem
a neměl by mít teda možnost kandidovat po třetí.
Teď cestal prezidentem znovu.
Jak to?
Jak to udělal?
To je takový výklad
té Ustřední Volební Komise
v turecku,
která vlastně řekla,
že se to bude počítat
až o to roku 2018,
protože tam začal ten prezidentský systém.
A tím pádem 2014 nepočítá
a tím pádem
to jdete v první teoretické
o druhé funkční období.
Hodně expertů
na turecké právnosti
v nesouhlasí, ale prostě
tady to rozrnutí padlo
a můžeme si myslit, že je to další ukázka
Erdoğanova vlivu
a nějakého odhodlání
u té vlády zůstat, jak dlouho to půjde.
A co udělá za 5 let?
To si budeme muset asi počítat za 5 let.
Ale máme tady určité náznaky,
protože v roce 2018
nechal Erdoğan po referendu
změnit právě ten politický systém
zemi s parlamentního na prezidentský,
jak říkáš. Teď se tam moc
jsou středivě hrukou,

může se stavovat vládu podle libosti,
může vydávat dekrety,
má on vlastně ještě nějakou stopku,
nějakou pojistku, která by
omezovala tu jeho moc?
No, vlastně moc ne.
Vlastně moc ne.
Prostě v tom prezidentském systému
tam je opravdu velice
málo brst, které
by mu v něčem pránili,
dalo by se ještě přemíš nad tím parlamentem,
ale tam zase vyzníme,
že za prvé ten parlament
má opravě minimální moc
a za druhé
může tam asi nejmůžeme vnímat
úplně nějaký rozpor.
Erdogán se z toho radoval,
že budou v nějakém souznění
prezident a parlament.
Ostatní kritičtější
hlasy zřad expertů říkají,
že právě
tohle může být
ten definitivní odklon
od toho demokratického směřování,
že vlastně ty vol by
letoštní byli nějakým
posledním demokratickým atributem,
které turecko mělo,
že sice bylo náročné
v nich vyhrát
teoreticky,
ale zároveň pořád se děli
podle nějakých pravedel
pořád tureční obavatele
měli volbu vybrat si z těch
různých strán a teď
nikdo neví, co se vlastně stane.
Jak se bude ta situace
pro tureckou demokracii
dál vyvíjet.
Takže já bych odpovědila,

pojistky a stopky
tam nejsou.
Možná si u mě představit,
že v určitém slova směřování
mezi národní společenství
může se hrát
některý moment silnou roli,
ale zároveň tureckou
je zase pro tu geopolitickou situaci
tak důležité,
že uvidíme, jak se ta dynamika
rozvěne do budoucnu.
No a když posloucháme
od různých analytiků,
když turecko vybralo odklon
od demokracie, tak je to něco,
co tam ní společnost chce
a nebo je to spíš vedlejší produkt
těchhle voleb?
Tím, že to nejsou moje
voleb, že to není moje země,
tak já je nechci úplně karikovat
to rozhodnutí, ale
když bych
stosou děla na základě
rozhovoru s lidmi v turecku,
které jsem vedla, tak mám poci,
že to vůbec nebylo o tom,
odklon od demokracie.
Oni si podle
to, co říkali vybírali nějakou stabilitu,
líbilo se jim, že role
islámů stoupala,
líbilo se jim ten odklon
od nějakého sekulárního establishmentu,
který ji v turecku byl předtím,
než se dostalek moci Erdogan
a jeho AKP
vzdvěhovali to, jak se
situace v turecku zlepšila,
jak vyrostli tam města
a tydálnice a letiště
a vlastně pro ně
představoval

jedineho člověka, který je schopný
vec tu zemi do budoucna,
takže pro ně to opravdu byla
spíš nějaký, jako pro ně to byl
spíš symbol stability,
než, že by
šli přímo proti demokracii
a právním státu, myslím si,
že tohle v té volby
třeba tolik netematizovali, nebo nepojmenovávali
přesně.

Ono to není úplně jednoduchý,
všech těch kretických a problematických
věcí, která je člověk najde na Erdoganový,
ale najdeš na něm i něco pozitivního
a tady musím říct, že pozitivního z toho
našeho západního pohledu je
něco čím ozdravuje demokracii,
něco čím buduje ten právní stát,
něco čím zlepšuje ten život v zemi.

No,
s mého pohledu neozdravuje
demokracii a nebuduje
právní stát,
ale s pohledu
mnoha voličů evidentně zlepšuje
život v zemi.

Já to neumím úplně komparativně
říct,

ale zároveň, když jsem viděla
to natření tu důvěru v něj
u těch voličů,

tak
něco dělá správně, protože
ty lidi je třeba
v těch oblastech zemětřesením
zasažených, oni opravdu říkali,
my máme všechno
Erdogany v tom snámi, on to
nemohl ovlivnit
senní za to mohl alách, ale
Erdogan nám pomáha a je tady
a už tady několikrát byl
on pro turecko dělá všechno

pracuje, oni jsou mu v děční,
oni jsou mu zavázání za to,
co s turecka udělal,
jak turecko pozvedl,
jak ho vede, cítí se s ním v bezpečí,
takže možná s mého pohledu
to smysl nedává, ale
evidentně dostatek
tureckých voličů
se pro něj
rozhodlo a určitě
to nebylo, protože by chtěli jít
proti demokracie nebo právním
státu.

Domeniko ještě poslední otázka, co bude to Erdoganovo
znovu zvolení znamenat pro svět, pro nás.

Jak se propíše do mezinárodních
vztahů?

No to je myslím něco, co sleduje
způsta zemí
na světě momentálně.

To je trošku
taký vabank s tureckém, protože
on je zároveň
turecko je velmi blízko
si západu, ale zároveň
to taky jako nejistý člen
těch různých uskupení
dá se asi předpokládat,
že bude utržovat nějaké
dobré vztahy s ruskem nadále
protože to něco jsme viděli
už
před volbami
mezi prvními gratulanty
Erdoganovi byl
majerský premiér Viktor Orbán,
což mi přijde taky trošku příznačné
kde jsou ty aliance
Myslím si,
že nemůžeme čekat úplně nějaké
extrémní zlepšení vztahů
třeba se spojíme státy
ale zároveň

[Transcript] Studio N / Turecko v pasti autoritáře. Proč zvítězil Erdogan?

turecko je spojené státy se navzájem potřebují
turecko má druhou největší
armádu v NATO
takže uvidíme jak se to
rozvine, když už jsem zmínila
NATO tak je otázkou, jak to dopadne
se šveckém a jeho vstupem
turecko a madělcko jsou dvě země, které
jsou proti, myslím si,
že když jsme viděli tu velkou tématizaci
boje proti terorizmu v turecku
v předvolebním období
tak bude to zajímavé sledovat
jak se to bude protahovat
a za jakou cenu
turecko bude ochotné na ten vstup
třeba kývnout
a potom je tam samozřejmě taky otázka
například migrace, kde
turecko pro Evropskou unii
Evropské země bude hrát
velmi důležitou roli
ale myslím si, že
všichni turecko
sledují a měli by sledovat
protože to opravdu není země, kterou
leze přehlížet a právě možná
kūle těm obavám
s toho, jakým směrem se právě
teď vydává
i potřebujeme pozorovat ešte mnohem
a víc blízka
mimo chodem, když se mluvila o příznačnosti
tak kromě Urbána velmi rychle
přespěchal z gratulací André Babiš
Mluvil jsem s reportérkou
která vol by sledovala přímo v turecku
by mny komosti děkuji a mní se hezky
ahoj
děkuju ahoj, naslyšenou
následuje krátká reklamní pauza
za chvíli jsme zpátky
když světlo
a zvuk

zcén
a teď už jsou na řadě zprávy
které by vás dneska neměli minout
ukráinská metropole se stala cílem
neobyčejně intensivního raketového útoku
který následoval bezprostředně
ponočním náletu dronů
lidé hlásí výbuchy i z centra Kyjeva
mnozí se podlouhé době opět schovávají
v metru
náčelník generálního štábu Karel Rehka
je přesvědčený, že rúzko směřuje k válce
s NATO, prohlásil to na bezpečnostní
konferenci v poslanecké sněmovně
zkušený tým pěti kriminalistů
který vyšetřoval nejznámější
české případy terorizmu končí
zjestil to deník N
o pouští svoje pracovyště na nedávno
vzniklé národní centrále
proti terorizmu, ekstremizmu a kibernetické kriminalitě
a vrací se k původnímu útvaru
který už terorizmus nevyšetřuje
z jakého důvodu tým končí nechává
policie bez odpovědi
takové personalní přechodej jsou podle vedení běžné
ministrině Černochová
se podle zjštění deníku N
opět sešla s ředitelem ústřední vojenské
nemocnice Myroslavem Zavoralem
a po té co ho na předchozí schůzce
požádala o odchod s funkce
kromě toho rezort poslal do nemocnice kontrolu
a mistrem světa v Hokei je Kanada
ve finále porazela N 5-2
o výhře favoritá rozhodli
3 branky v závěrečné části
Kanaděané získali 28. tůl
na mistrovství světa
a na závěr ještě jízlivá poznámka
SPD
a Tricolora dokončují memorandum
podle kterého plánují spolupracovat
ve všech následujících volbách

[Transcript] Studio N / Turecko v pasti autoritáře. Proč zvítězil Erdogan?

bojí se to těž roztoucí ho vlivu hnutí
pro Jindřicha Rajichla, který začíná
v prostoru radikální pravice
zabírat čím dál víc prostoru
Zuzena Majerová na demonstraci v Liberci
hlásala, že je třeba zachránit Českou Republiku
Dostali jsme se do paradoxní situace
kdy chce radikální pravice
zachrániovat zemi před radikální pravici
A co kdyby si to své memorandum podepsali
všichni nadzákem, chytli se za roku
a
na slyšenou zítra
Naštěstí se vydáváme stejným směrem
Představení Fata Morgana
Chorografa Pálva Sakoviče
od černa 2023
ve studiu hrdinů v Praze